

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Niemcy) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-52/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 3 ust. 1 — Termin przedawnienia — Dies a quo — Powtarzające się nieprawidłowości — Przerwanie biegu przedawnienia — Przesłanki — Właściwy organ — Dana osoba — Czynność odnosząca się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości — Termin odpowiadający podwójnemu terminowi przedawnienia]

(2015/C 270/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Sentencja

1. Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w taki sposób, że pojęcie „właściwego organu” w rozumieniu tego przepisu oznacza organ mający zgodnie z prawem krajowym uprawnienie do wydawania aktów stanowiącego czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, przy czym organ ten nie musi być tożsamy z organem, który jest uprawniony do przydzielania subwencji czy też odzyskiwania kwot pobranych nienależnie ze szkoda dla interesów finansowych Unii.
2. Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że należy uznać, iż akty, których wydanie stanowi czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, zostały podane do wiadomości „danej osoby” w rozumieniu tego przepisu w przypadku, gdy na podstawie całokształtu okoliczności danej sprawy można dojść do wniosku, że ta dana osoba została rzeczywiście zawiadomiona o wydaniu tych aktów. W przypadku osoby prawnej warunek ten jest spełniony, jeżeli dany akt, którego wydanie stanowi czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, został rzeczywiście podany do wiadomości osoby, której zachowanie zgodnie z przepisami prawa krajowego można przypisać tej osobie prawnej, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.
3. Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że aby wydanie danego aktu mogło zostać uznane za „czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania” w rozumieniu tego przepisu, akt ten musi określać w wystarczająco dokładny sposób operacje, w odniesieniu do których istnieje podejrzenie wystąpienia nieprawidłowości. Z tego wymogu nie wynika jednak, że w akcie tym musi być mowa o możliwości nałożenia kary czy też zastosowania szczególnego środka administracyjnego. Sprawdzenie tego, czy rozpatrywane w postępowaniu głównym sprawozdanie spełnia ten warunek, należy do sądu odsyłającego.
4. Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że w zakresie dotyczącym związku czasowego, w jakim winny pozostawać nieprawidłowości, aby można je było uznać za „nieprawidłowość powtarzającą się” w rozumieniu tego przepisu, konieczne jest jedynie, by okres czasu, jaki upłynął pomiędzy poszczególnymi nieprawidłowościami, był krótszy od terminu przedawnienia przewidzianego w akapicie pierwszym tego ustępu. Nieprawidłowości takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, dotyczące obliczenia ilości cukru składowanych przez producenta, do których doszło w trakcie różnych lat gospodarczych i które pociągają za sobą błędne zadeklarowanie tych ilości przez tego producenta i, co za tym idzie, wypłatę nienależnych kwot z tytułu refundacji kosztów składowania, stanowią, co do zasady, „nieprawidłowość powtarzającą się” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95; sprawdzenie, czy jest tak w niniejszym wypadku, jest zadaniem sądu odsyłającego.

5. Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że nadanie całokształtowi nieprawidłowości kwalifikacji „nieprawidłowości ciągłej lub powtarzającej się” w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy właściwe organy nie poddawały danej osoby regularnej i pogłębionej kontroli, nie jest wykluczone.
6. Artykuł 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że w przypadku nieprawidłowości ciągłej czy też powtarzającej się przewidziany w tym akapicie termin rozpoczyna swój bieg począwszy od dnia, w którym ta nieprawidłowość ustała, niezależnie od dnia, w którym organy administracji krajowej powzięły wiadomość o tej nieprawidłowości.
7. Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95 należy interpretować w taki sposób, że wydanie przez właściwy organ aktów stanowiące czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości połączone z podaniem ich do wiadomości danej osoby zgodnie z akapitem trzecim tego ustępu nie skutkuje przerwaniem biegu terminu określonego w akapicie czwartym tego samego ustępu.

(¹) Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-58/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Pozycja 8543 70 — Maszyny i aparatura, elektryczne, posiadające indywidualne funkcje, niewymienione ani niewłączone gdzie indziej w dziale 85 Nomenklatury Scalonej — Podpozycje 8543 70 10 i 8543 70 90 — Czytnik książek elektronicznych z funkcjami tłumaczenia lub słownikowymi]

(2015/C 270/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hauptzollamt Hannover

Strona pozwana: Amazon EU Sàrl

Sentencja

Nomenklaturę Scaloną, zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie Nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że czytnik książek elektronicznych wyposażony w funkcję tłumaczenia lub słownikową należy klasyfikować, w sytuacji gdy funkcja ta nie stanowi podstawowej funkcji produktu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego, do podpozycji 8543 70 90 a nie do podpozycji 8543 70 10.

(¹) Dz.U. C 142 z 12.5.2014.